

Historie nemocnice v Přerově do roku 1997

Základní data:

1911 - Začátek výstavby.

1912 - Dostavěn pavilon chirurgie (dnes RDG).

19. 2. 1913 - Provedena kolaudace postavené Nemocnice v Přerově za účasti stavitele, starosty, radních obce Přerov a úředníků.

1. 4. 1913 - byla Nemocnice v Přerově oficiálně otevřena a vedení nemocnice mělo právo přijímat platící pacienty dle svého uvážení.

9. 6. 1913 - byla zadána vyhláška c.k. místodržitele na Moravě, která byla vydána dne 25. 6. 1913 a tím bylo sděleno právo veřejnosti. Následně proběhlo svěcení Nemocnice v Přerově.

O zdraví přerovských obyvatel se v minulých stoletích, tak jak i v jiných městech, starali různí felčáři, apatykáři a bradýři. Obory chirurgie a porodnictví byly ve středověku na základě stanoviska církve vyčleněny z léčitelství. Je to již více než 500 let, co vznikla ve městě Přerově sociální instituce, kterou můžeme považovat za prvního předchůdce zařízení nemocničního typu. Všude u nás se této instituci říkalo špitál.

Přesné datum vzniku prvního špitálu není známo. Předpokládá se, že existoval již ke konci patnáctého století a do devatenáctého století stával v blízkosti Mostní brány na levém břehu Bečvy u silnice při východu z města směrem k Olomouci. Ve středověku byl špitál spíše zaměřen na přestárlé a dlouhodobě nemocné.

Nejstarší dochovanou zmínku máme až z počátku 16. století. V roce 1511 daroval Vilém z Pernštejna, majitel přerovského panství, městskému špitálu v Přerově "horní louku", která se nacházela v lese Žebračka a patřící jeho dvoru ve Vinarech.

Koncem 15. a počátkem 16. století vybudovali čeští bratři spolu s kostelem a školou vlastní bratrský špitál pro staré a nemocné příslušníky Jednoty. Tento byl při velkém požáru v roce 1664 zcela zničen. V roce 1645 řádil v Přerově mor a město bylo uzavřeno a obklíčeno vojskem. Přerov poté ještě několikrát postihly morové epidemie.

Tricetiletá válka (1618 – 1648) úplně rozvrátila zdravotní a hygienické poměry. Mnoho měst a obcí bylo vylidněno a lidé umírali na různé choroby a epidemie bez pomoci. V letech 1715 – 1716 řádil v Přerově snad nejhorší mor, který si vyžádal 1034 obětí. Na tyto pohromy měl samozřejmě vliv téměř neexistující zdravotnický systém. V roce 1754 je v seznamu domů "měšťanský hospital" se světnicí pro čtyři staré lidi. Je to první údaj o lůžkové kapacitě i převažujícím účelu.

V 17. a 18. století se zabývali léčením obyvatel Přerova a okolních obcí ještě většinou lazebníci. V roce 1717 se vyskytuje titul "městský lazebník a zkoušený ranhojič v Přerově." Například kolem roku 1717 Jan Melchior Schubert byl označen jako městský lazebník a zkušený ranhojič Přerova. První zmínka o porodní bábě je taktéž z roku 1717 a to o vdově Landorfové. Jeden z archivních dokumentů z doby rychtáře Rollera (kolem roku 1780), hovoří o městském chirurgovi. Přesnější informace nemáme.

V období napoleonských válek (po roku 1805) byly zřízeny v okolí Přerova hned tři vojenské nemocnice - a to v zámeckých budovách v Rokytnici, na Veselíčku a v Přestavlkách.

Další pohromou pro Přerovsko byla asijská cholera, která si v roce 1831 vyžádala značné oběti. Nejvíce byly zasaženy tyto přilehlé lokality: Předmostí, Citov, Lapač, Rokytnice, Brodek a Kokory.

V tomto roce vypukl požár, kdy byl zničen špitál v Mostní ulici spolu s dalšími 185 domy. Bylo běžné, že v této době fungovala veřejná zařízení jen díky milodarům bohatých měšťanů. V roce 1836 odkázal jeden z nich v závěti městskému špitálu svůj dům i s příslušenstvím na Horním Náměstí č.14 v ceně 10 000 zlatých.

Ve 40. letech 19. století nastalo pro Přerov rozhodující období. Vznikala železnice a rozrůstal se průmysl. S tímto potažmo vznikaly ekonomické, sociální i zdravotnické problémy.

Za působení prvního českého starosty Františka Kramáře došlo k závažnému rozhodnutí vybudovat kanalizaci a přestavět špitál. Jednalo se o přestavbu budovy chorobince v Mostní ulici zničeného požárem v roce 1831. Na projektu se podílel i A. Bühler, stavitel železnice, který později uprchl pro finanční problémy.

Přechodná nemocniční zařízení vznikala v období prusko – rakouské války (1866). Město mělo zřídit nemocnici pro raněné rakouské vojáky. Vzhledem k průběhu událostí vznikla pouze provizorní nemocniční zařízení. Byly zřízeny dva lazarety, z nichž byl jeden umístěn do budovy Vojenského vychovávacího ústavu za železničním přejezdem. Ranění, nemocní a podezřelí na cholera byli umístěováni v nově přestavěné nemocnici u mostu. Z dalších známých údajů je patrné, že kapacita byla zcela nedostatečná. Denně umíralo 15 – 29 osob. V přerovské farnosti touto dobou zemřelo na cholera 650 lidí. Jen ve městě Přerově to bylo 450 lidí. Mezi nimi i starosta města František Kramář.

Řádění chorob donutilo správu města jednat o zřízení epidemické nemocnice. Po válce město získalo první příspěvek. Přerov byl obdarován 2000 zlatými, jako náhrada za válečné škody. Z toho 1900 zlatých šlo na vrub nemocnice.

Epidemická nemocnice znamenala sice pokrok proti někdejší zdravotní péči, ale neodpovídala potřebám. Její kapacita byla nedostačující. Na řádné, či dokonce specializované léčení nebyly k dispozici ani prostory, či zařízení a v neposlední řadě ani zdravotnický personál. Mezi obyvatelstvem (převážně dělnickými rodinami) řádil tyfus, tuberkulóza a další zákeřné choroby. Zřízením epidemické nemocnice ve Ztracené ulici pozbyl svého významu špitál v Mostní ulici. Stal se městským chudobincem. Epidemiologická nemocnice, později nazývaná dětská, sloužila až do roku 1913.

V roce 1904 vyzývá Hanácká župa lékařská a Moravský zemský výbor přerovské zastupitele, aby zahájili přípravné práce na vybudování nemocnice. V době zřízení Hanácké župy (rok 1896) byla v jejím obvodu jediná nemocnice a to v Prostějově.

Zastupitelstvo se po jednání rozhodlo postavit městskou veřejnou nemocnici za městem u okresní silnice Přerov – Kozlovice. V roce 1905 byly vykoupeny pozemky od hraběte Magnuse a po třech letech byl povolen název "Jubilejní nemocnice císaře Františka Josefa I.". Plány byly vypracovány až v roce 1909 pražským architektem Janem Veselským. Vlastní stavba byla zahájena až v roce 1911 a zadána stavitelům V. J. Jonášovi z Hranic a Františku Pivnému z Přerova. Byl vybudován pavilonový komplex s hlavní administrativní budovou a budovou hospodářskou. Nemocnice měla pavilony pro choroby chirurgické, vnitřní, infekční, pitevní, desinfekční a dětský pavilon. Stavba byla dokončena v lednu 1913 a 1. dubna téhož

roku odevzdána svému účelu. Dnem 21. června 1913 obdržela právo veřejnosti. V této době měla nemocnice 3 lékaře: primáře a dva sekundáře. Prvním primářem a ředitelem se stal chirurg MUDr. Jiří Šantrůček (do roku 1933). Za jeho působení bylo v roce 1932 vybudováno i chirurgico – gynekologické oddělení. Prvním správcem Jan Uhlíř (do roku 1943). Při zahájení měla nemocnice kapacitu 135 lůžek.

Teprve v poválečném období nastává znatelný rozvoj nemocnice. Pro ilustraci, v roce 1907 bylo v celém Přerově 13 lékařů, 3 lékárnici a 2 zubaři. Počátkem 20. let v nemocnici působilo mimo primáře dalších 5 lékařů, v roce 1933 celkem 7. Počet ošetřovatelek vzrostl z poválečného stavu 17 na 33 osob v roce 1936. Koncem 30. let pociťovala nemocnice kritický nedostatek místa. Nevyhovovaly zejména pavilony chirurgický a interní.

V době 1. světové války pracoval v nemocnici universitní profesor Julius Petřivalský. V roce 1914 bylo zřízeno oční oddělení pod vedením MUDr. Bernarda Šíra. Po jeho úmrtí vedl oční oddělení MUDr. Jaroslav Havel, který vedl oční oddělení v letech 1927 až 1966. Na jeho popud byl v roce 1933 otevřen nový oční pavilon. V jeho práci pokračoval MUDr. Křístek (v letech 1966 - 1985). Dalším primářem až do současné doby je MUDr. Karel Vrba.

Za protektorátu se staly další plány na rozšíření provozu bezpředmětné. Nemocnici řídil až do konce války správní výbor v čele s komisařem města a 5ti členným výborem.

Po roce 1945 převzal správu nemocnice Okresní Národní Výbor. Od tohoto roku je používán název "Okresní veřejná nemocnice v Přerově". Na počátku roku 1947 měla přerovská nemocnice již osm samostatných oddělení s primáři v čele. V tomto období se začínají v okrese rozvíjet první formy preventivního zdravotnictví. (Např. první zdravotní prohlídky školních dětí a hromadné očkování proti záškrtu).

K 31.12.1948 měla Okresní státní nemocnice v Přerově 10 nemocničních oddělení: chirurgické, interní, gynekologické a porodní, oční, ušní-nosní-krční, kožní a venerické, plicní a TBC (pavilon vybudován v roce 1908), infekční, dětské a prosektura. Celkový počet lůžek byl 620, ošetřeno a hospitalizováno bylo celkem 13.363 pacientů. S rostoucím počtem obyvatel Přerova se rozšiřovala i lékařská služba, lékárny a zdravotnická zařízení.

Na velmi dobrou úroveň se podařilo pozvednout poradenskou péči. V roce 1948 pracovalo již 17 poraden (poradna pro matku a dítě, poradna pro těhotné, poradna proti tuberkulóze, v činnosti byla i poradna pro srdeční choroby, atd).

Sjednocením ambulatorií Okresní nemocenské pojišťovny s poradnami bylo vytvořeno Okresní zdravotní středisko, k němuž byla přičleněna i nemocnice. K 1. listopadu 1951 územní i závodní zařízení v okrese vytváří svým spojením Okresní Ústav Národního Zdraví. V roce 1956 se vytváří předpoklady pro vybudování polikliniky v Přerově. Do budovy Okresního zdravotního střediska jsou soustředěny 3 obvodní ordinace a oddělení ušních chorob. K dobudování došlo až po roce 1960 a jsou zde v provozu ordinace všech obvodních lékařů.

Od roku 1951, kdy došlo ke sjednocení všech zdravotnických zařízení, nesla nemocnice název OÚNZ. Během roku 1959 měl OÚNZ Přerov deset zdravotnických zařízení.

K 1.červenci 1960 jsou sloučeny okresy Přerov, Hranice a Kojetín, vzniká OÚNZ s územní působností nového okresu v čele s ředitelstvím OÚNZ v Přerově. Pro OÚNZ v Přerově se

začíná používat nový název Nemocnice s poliklinikou Přerov (NsP). Po provedené delimitaci k 31.12.1991 vznikla k 1.1.1992 samostatná příspěvková organizace s právní subjektivitou "Nemocnice s poliklinikou v Přerově" a zároveň k tomuto datu zanikl OÚNZ Přerov.

Historie nemocnice od roku 1997

V roce 1997 proběhlo dokončení privatizace Polikliniky v Kojetíně, kde až do května 2003 zůstala i laboratoř klinické biochemie. Ničivá povodeň 7.7.1997 bohužel zasáhla celý region Přerovska a 100 občanů zejména z obce Troubky nad Bečvou bylo ubytováno v budově LDN a na Domově sester. Nemocnici povodeň zničila laboratoře mikrobiologického oddělení umístěné na Komenského ulici a čistírnu odpadních vod. Laboratoře byly následně přesunuty do upravené budovy telefonní ústředny v areálu nemocnice. V té době vzniklo i antibiotické centrum zaštiťované RNDr. Evou Šťastnou, vedoucí oddělení mikrobiologie. V nemocnici se začali scházet i senioři na přednáškách Akademie III. věku.

V tomto roce byla nemocnice musela také nemocnice obhájit stávající počet lůžek na ministerstvu zdravotnictví při výběrovém řízení na lůžkovou část a lůžka pro léčebnu dlouhodobě nemocných. Pro zkvalitnění péče byla v roce 1998 pořízena computerová tomografie na RDG oddělení. Pacienti hematologicko-transfúzního oddělení byli mile překvapení zahájením provozu v nově rekonstruované budově bývalé interny II. v blízkosti vrátnice. Proběhla četná jednání s Ministerstvem zdravotnictví o poskytnutí financí na přesun gynekologicko-porodnického oddělení do areálu NsP. Nemocnice začala budovat přechod na jiné topné médium - plyn. Od září 1998 byla zahájena rekonstrukce budovy bývalé interny II. na ústavní lékárnu. Nemocnici na podzim 1998 navštívila paní Běla Gran Jensen (Česka žijící dlouhá léta ve Švédsku) z Hnutí Na vlastních nohách a předala dětskému oddělení monitor vitálních funkcí jako výtěžek z prodeje kreslených pohlednic dětí přerovského regionu.

Nemocnice rozvíjela svou odbornost i prostřednictvím nového centra gastroenterologie a hepatologie na interním oddělení. Pro zajímavost uvádíme, že zima 1998 byla hodně ledová a v areálu bylo pro bezpečnost chodících pacientů během jediného dne vysypáno 24 q inertního materiálu. Už od 2. ledna 1999 je v provozu nově vybudovaná ústavní lékárna včetně prodejny zdravotnického materiálu. Rok 1999 znamenal další stavební ruch. Zahájena byla rekonstrukce bývalé budovy hematologicko-transfúzního oddělení na okresní hygienickou stanici, kterou rovněž poškodila povodeň. Výrazných změn doznala po úpravě i budova ONM, která se zčásti stala i pitevním traktem. Od 27.10.1999 započaly práce na rekonstrukci chirurgické ambulance a ARO. Zaměstnanci ortopedického oddělení založili tradici volejbalových turnajů na počest tragicky zemřelého primáře ortopedie MUDr. Bohumíra Ningera.

V nemocnici nastal velký posun v evidenci pacientů a jejich ošetření díky nově vybudovanému nemocničnímu informačnímu systému Medea firmy Stapro s.r.o. Pardubice. Město Přerov uspořádalo sbírku pod vánočním stromečkem na náměstí T.G. Masaryka, jejíž výtěžek byl darován na výstavbu pavilonu pro matku a dítě. Další příspěvků od Města Přerova se nemocnice dočkala formou každoročních grantů, do kterých přihlásila své projekty. 19.4.2000 v 7:00 hod ráno byl slavnostně zahájen první výkop základů budovy pavilonu pro matku a dítě. Znamý zpěvák a skladatel Jaroslav Wykrent daroval neurologickému oddělení 80.000,- Kč jako poděkování za péči, kterou mu zaměstnanci poskytli při jeho hospitalizaci. Za darované finance byla zakoupena polohovací postel pro pacienty tohoto oddělení.

S nemocnicí začala spolupracovat olomoucká pobočka Sananimu, společnost zabývající se léčbou drogově závislých osob, kteří v rámci arteterapie vytvořili dřevěnou plastiku jezevčíka, která je postavena u rybníčku v centru nemocnice. V areálu nemocnice vznikla nová prodejna potravin pro pacienty a návštěvníky nemocnice. Od 14.8.2000 byla uvedena do provozu nově rekonstruovaná chirurgická ambulance a následně od 14.9.2000 byl zahájen provoz i na ARO. Pro zaměstnance nemocnice byla umožněna výuka anglického jazyka v několika ročnících za sebou poskytovaná Jazykovou školou TIM. Po jednáních s bankovními domy o možnosti umístění bankomatu v nemocnici nakonec byla nejúspěšnější smlouva s ČSOB a.s. a bankomat slouží všem pacientům i celé široké veřejnosti. Jako každý rok zasáhla naši nemocnici chřipková epidemie a byl vyhlášen zákaz návštěv. V roce 2001 jsme otevřeli centrální sterilizaci jako úplně nový provoz, zrekonstruovali jsme oční oddělení, chirurgickou jednotku intenzivní péče a operační sály. Stavební ruch neustal ani v roce následujícím, kdy pokračovaly práce na pavilonu pro matku a dítě. Nově byla zahájena rekonstrukce interního pavilonu se záměrem přestěhování neurologického oddělení do interního pavilonu. Významní sponzoři z našeho regionu Precolor a.s. a Precheza a.s. výrazně přispívají na rozvoj činnosti zejména chirurgického oddělení.

Nemocnice Přerov vyrostla do krásy, oddělení jsou vybavena moderní přístrojovou technikou a personálně splňují všechny kladené požadavky. Dle výsledků z dlouholeté dotazníkové ankety našich klientů vyplývá, že jsou ve velké míře s našimi službami spokojeni a v případě dalších nutných hospitalizací v převážné většině chtějí vyhledat služby naší nemocnice a to je pro naši práci ta nejlepší vizitka.

Rok	Počet lůžek	Počet přijatých pacientů
1913	113	1500
1914	172	2500
1919	201	3000
1930	220	3442
1935	305	5654
1940	350	10350
1945	420	13320

Ředitelé nemocnice

MUDr. Karel Šantrůček 1913 - 1933

MUDr. Vladislav Skřivánek 1933 - 1948

MUDr. Jaromír Dlouhý 1948 - 1953

MUDr. Jaroslav Havel 1953 - 1956

MUDr. Rostislav Cenek 1956 - 1958

MUDr. Jan Špička 1958 - 1960

MUDr. Miroslav Koudelka 1960 - 1971

MUDr. Jan Hrdlička 1971 - 1975

Doc. MUDr. Miroslav Kubis, CSc. 1975 - 1980

MUDr. Jaroslav Hrnčíř 1980 - 1989

MUDr. Miroslav Kunzfeld 1989 - 1995

Ing. Chytilová Vladimíra 1995

MUDr. Miloslav Sušila 1995 - 1996

MUDr. Pavel Václavík 1996 - 2001

Ing. Antonín Trousil 2001
JUDr. Zdeněk Horák 2001 -

Správci nemocnice (provozní náměstci)

Jan Uhlíř 1913 - 1933
Ladislav Čech 1933 - 1945
Oldřich Pec 1945 - 1948
Josef Bubeník 1948 - 1949
Vilém Hrabal 1949 - 1951
Josef Bočinský 1951 - 1956
Alois Mičkal 1956 - 1963
Karel Zeiler 1963 - 1968
Vilém Keprda 1969 - 1977
František Kašpařík 1977 - 1992
Ing. Josef Konupčík 1992 - 1995
Ing. Petr Dubský 1995
Petr Přidal 1995 - 1997
Ing. Miloslav Kácel 1997 - 2000
Ing. Jiří Churý 2000 -

Ekonomičtí náměstci

František Mackovík (OÚNZ) 1960 - 1970
Ing. Jan Netočný (OÚNZ) 1970 - 1992
Ing. Vladimíra Chytilová 1992 - 1995
Ing. Marta Hadwigerová 1995 - 1996
Ing. Josef Zoula 1996 - 1998
Ing. Antonín Trousil 1998 -

Náměstci pro léčebně-preventivní činnost

MUDr. Vladislav Vojzola (OÚNZ) 1960 - 1967
MUDr. Josef Horák (OÚNZ) 1975 - 1977
MUDr. Jan Küchler (OÚNZ) 1977 - 1990
MUDr. Karel Nohejl 1997 - 1998
MUDr. Martin Trhlík 2000 - 2001
MUDr. Jiří Selucký 2001 -

Kádroví náměstci (OÚNZ)

Zdeněk Mikuš 1972 - 1983
Vladimír Nezval 1983 - 1989

Hlavní a vedoucí sestry

Zdena Dolanská 1913 - 1922
Helena Kučerová 1922 - 1925
Anežka Ditrichová 1925 - 1953
Blažena Kvasničková 1953 - 1956
Růžena Kindlová 1956 - 1968
Alena Koudelková 1968 - 1983
Ludmila Pluhařová 1983 - 1990
Eva Machalová 1990 -

Ředitelé OÚNZ

MUDr. Jan Špička 1960 - 1974
MUDr. Miroslav Vysloužil 1974 - 1982
MUDr. Jan Unar 1982 - 1990
MUDr. Eduard Sohlich 1990 - 1991
MUDr. Josef Horák 1991

Hlavní sestry OÚNZ

Květoslava Kubíková 1960 - 1983
Alena Koudelková 1983 - 1991

Chirurgické oddělení

MUDr. Rostislav Cenek 1948 - 1976
MUDr. Miloš Kudělka (chirurgie II) 1973 - 1975
MUDr. Jiří Králík, CSc. 1976 - 1987
MUDr. Karel Nohejl 1988 - 2001
MUDr. Petr Vojáček, CSc. 2001 -

Gynekologicko-porodní oddělení

MUDr. Karel Vrba 1945 - 1971
MUDr. František Kopeček 1971 - 1982
MUDr. Bedřich Běhal 1982 - 1990
MUDr. Karel Sýkora 1990 - 2001
MUDr. Jaroslav Přibík 2001 - 2002
MUDr. Lumír Studený 2002 -

Interní oddělení

MUDr. Jiří Müller 1953 - 1973
doc. MUDr. Miroslav Kubis, CSc. 1973 - 1982
MUDr. Josef Švejda, CSc. 1982 - 1996
MUDr. Vladimír Chytil, CSc. 1996 - 1998
MUDr. Václav Kopal 1998 -

MUDr. Jan Charousek, CSc. (interna II) 1976 - 1978

MUDr. Bedřich Kopřiva (interna II) 1979 - 1995

Dětské oddělení

MUDr. Jan Ondřej 1946 - 1967
MUDr. Vlasta Špičková 1967 - 1978
MUDr. Stanislav Kalabus 1978 - 1990
MUDr. Eva Šenkýřová 1990 -

Kožní oddělení

MUDr. Vilém Komínek 1940 - 1973
MUDr. Anežka Kunková 1973 - 1985
MUDr. Pavel Zima 1985 -

Neurologické oddělení

MUDr. Ivan Moravec 1964 - 1982

MUDr. Gerhard Waberžinek, CSc. 1982 - 1988
MUDr. Marta Hrbáčková 1988 -

Ušní, nosní, krční oddělení

MUDr. Ladislav Pokluda 1946 - 1975
MUDr. Lubomír Jochman 1975 - 1989
MUDr. Jiří Kunetka 1989 - 2001
MUDr. Viktor Jelínek 2001 -

Oční oddělení

MUDr. Jaroslav Havel 1927 - 1966
MUDr. Antonín Křístek, CSc. 1966 - 1986
MUDr. Karel Vrba 1986 -

Anesteziologicko resuscitační oddělení

MUDr. Zdeněk Kalenda, CSc. 1963 - 1969
MUDr. Rudolf Plhal 1969 - 1998
MUDr. Jiřina Kafková 1998 -

Ortopedické oddělení

MUDr. Jaroslav Hrnčíř 1966 - 1991
MUDr. Vladimír Eitler 1992 - 1998
MUDr. Bohumír Ninger 1998 - 1999
MUDr. Jiří Selucký 1999 -

Urologické oddělení

MUDr. František Kovařík 1974 - 1994
MUDr. Zbyněk Zajíc 1994 - 1995
MUDr. Karel Výborný 1996 - 1998
MUDr. Jiří Los 1999

Plicní oddělení

MUDr. Vincenc Krátký 1947 - 1968
MUDr. Drahomíra Hladilová 1968 - 1981
MUDr. Zdeněk Skácal 1981 (privatizace)

Rentgenové oddělení

MUDr. František Hlavinka 1953 - 1974
MUDr. Jan Prášil 1974 - 1990
MUDr. Miroslav Sperling 1990 - 1997
MUDr. Martin Folprecht 1997

Laboratoř klinické biochemie

MUDr. Alois Zaorálek 1967 - 1983
MUDr. Eva Černínová 1983 -

Rehabilitační oddělení

MUDr. Ludmila Schmidtová 1982 - 1991
MUDr. Miloslava Štelclová, CSc. 1991 -

Transfuzní oddělení Hematologická laboratoř

MUDr. František Zita 1963 - 1974

MUDr. Blažena Šonská 1974 - 1997

MUDr. Eva Lautnerová 1997 -

Oddělení nukleární medicíny

MUDr. Miloslav Sušila 1983 - 1999

MUDr. Jana Zapletalová 1999 -

Mikrobiologická laboratoř

RNDr. Eva Štastná 1997 -

Léčebna dlouhodobě nemocných

MUDr. Jaroslav Zedek 1989 -

Onkologické oddělení

MUDr. František Hlavinka 1959 - 1974

MUDr. Marcela Švébišová 1979 - 1982

MUDr. Alena Vaníčková - Horná 1982 - 1991

MUDr. Lubomír Skopal 1991 -

Patologické oddělení

MUDr. Vladimír Bláha 1974 - 1996

MUDr. Dušana Kleinová 1996 -